

kunde jeg forstaa, om man sagde: Lad det hele hvile, vi finde det umodent til Afgjørelse, det har viist sig, at Thinget i denne som i adskillige andre Sager ikke kan tilveiebringe et positivt Flertal om nogen Sag. Jeg kunde ogsaa forstaa, om man sagde: Lad os prøve os frem indtil bedre Tider. Men at man skulde gaa en Vej, som er funden forkastelig af vore dog ret fornuftige Naboer mod Syd og mod Nord, og gaa til en Udgift, der ikke er ganske billig og til Behyrdelse for Kommunerne, blot for at vinde et Instrument, hvis Brugbarhed er anset for meget tvivlsom, og samtidig være i Usikkerhed om, hvorledes Kommunerne's Stilling er overfor denne Sag — jeg siger, at dette synes mig at være at gaa en Vej, som mere tyder paa at være valgt af en tilfældig fremkommen Stemning end efter en vel overvejet Beslutning.

Formanden (Krabbe): Inden jeg giver Ordet videre, erindrer jeg kun om, at vi have endnu en Sag at foretage idag, tilmed en Sag, som ogsaa afgiver et meget dyrket Forhandlingsemne.

N. Gold: Jeg har kun bedt om Ordet for at gjøre en kort Bemærkning overfor det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen). Det forekommer mig, at naar man, som det ærede Medlem, fremsætter, at den, der nærer en modsat Anskuelse af Ens egen, nu har talt imod, hvad han har talt for ved 1ste Behandling, havde det været Ret at paavise dette Forhold. Jeg er mig ikke bevidst, at jeg har fremsat nogen anden Anskuelse idag, end jeg fremsatte ved 1ste Behandling. Jeg angav da den Modbydelighed, jeg har for den offentlige Henrettelse, og den nærer jeg endnu, jeg har kun udviklet det videre, at jeg holder paa den for at kunne komme til Dødsstraffens Afstæffelse. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds selv gjør sig skyldig i, hvad han beskylder mig for, thi naar hans Argumenter ere blevne saa svage, at han er kommen til, at vi skulle kjøbe 126 nye Maskiner, saa er man kommen ned til en Fremstillingsmaade og til et Forsøg paa at overbevise os, der vi ser, at man ikke har været heldig med at vinde Stemningen for sig.

Berg: Jeg vil kun bemærke, at det forekommer mig, at det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen) har rettet et frygteligt Angreb imod sit eget Forslag, thi det ærede Medlem siger, at denne Faldøxe er en daarlig Indretning, den tager ofte feil og gjør megen Fortræd, og derfor skulle vi have den i et luftet Gaardsrum, i et Fængsel eller en Straffeanstalt, for at ikke for Mange skulle faae Leilighed til at se paa denne Massakrering, der foregaar ved Faldøxen. Det forekommer mig, at naar dette Instrument er saa uheldigt, skulde det ærede Medlem for det Første ikke foreslaa det, men for det Andet, hvis man gaar ind derpaa og anskaffer Faldøxen, var det bedst, at Offentligheden kom til at se paa, hvorledes den virkede, thi ellers vilde ved dette Instrument fra første Færd Fantasierne blive satte saaledes i Bevægelse, at jeg er overbevist om, at bleve Fantasierne satte i Bevægelse ved den sidste Henrettelse, vilde det blive meget værre, hvis man skulde benytte indelukkede Gaardsrum med enkelte Vidner, men dog saa Mange, at Nogle kunde skrive derom. Jeg vil derfor sige, at hvis det er rigtigt, og Flertallet deler den Betragtning af Faldøxen, som det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen) har, saa forekommer det mig rigtigt at slaa det ihjel Altsammen. Men hvis vi skulde imødekomme hele Udvalget med dets Faldøxe og den høitærede Justitsminister saa vidt, at vi ved Afstemningen skulde stemme derfor, saa forekommer det mig at være passende ved denne Afstemning at tage Mindretallets Endringsforslag, thi saa blev det, hvis det blev til Lov, en meget pæn § 10 i Straffeloven, der kom til at hedde saaledes: „Livsstraf fuldbyrdes offentlig med Faldøxe, hvorefter den Henrettedes Legeme begravnes i Stilhed. Skulle flere udstaa Livsstraf, bør Ingen af dem overvære de Andres Henrettelse.“ Og deri har det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) jo fuldstændig Ret, at dertil kan i sin Tid føies en Lov om Ordningen af den offentlige Henrettelse uden at berøre i mindste Maade Bygningen af § 10 i Straffeloven, og for Ordningen af den offentlige Henrettelse kan der fremsættes saadanne Regler, som afhjælpe mange af de Mangler, der nu kunne opfattes, og som maaste kunne forene alle Anskuelser, naar der blev Tid til